

L Ö G

53

27. júní

um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að kaupa jörðina Vatnsleysu í Viðvíkursveit og gera að prestssetri.

RÍKISSTJÓRI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að kaupa jörðina Vatnsleysu í Viðvíkursveit í Skagafirði og gera að prestssetursjörð í Viðvíkurprestakalli, í stað Viðvíkur.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 27. júní 1941.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Hermann Jónasson.

L Ö G

54

27. júní

um breyting á lögum nr. 32 8. sept. 1931, um búfjárrækt.

RÍKISSTJÓRI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Aftan við 11. gr. laganna komi tvær nýjar greinar, sem verði 12. og 13. gr., svo hljóðandi (og breytist greinatalan á eftir samkv. því):

A. (12. gr.). Heimilt er 6 eða fleirum nautgriparæktarfélögum að stofna með sér samband, ef þau hafa á sambandssvæðinu 1000 kýr eða fleiri, og setja sér samþykktir og starfsreglur eftir fyrirmynd, er Búnaðarfélag Íslands gefur. Í samþykktum sé, meðal annars, ákveðið sameiginlegt eftirlit félaganna og upplýsingastarfsemi um beztu kynstofnana, að fitumælingar séu eigi færri en 6, að auk venjulegrar ættfærslu nautgriparæktarfélaganna sé haldin spjaldskrá um allar kýr, sem gefa yfir meðaltalsfitumagn, og nythæð.

B. (13. gr.). Sambönd þau, sem um ræðir í 12. gr., njóta styrks úr ríkissjóði, sem nemur einni krónu á hverja reiknaða árskú innan sambandsins, ef það fullnægir eftirgreindum skilyrðum:

a. Haldi starfsmann, er lokið hefur prófi við búnaðarháskóla, eða aflag sér fræðslu í búfjárrækt og sannað hæfni sína til starfsins við prófraun, er Búnaðarfélag Íslands ákveður og annast.

b. Að starfsmaður þessi hafi, auk forstöðu sinnar um eftirlit nautgriparæktarfélaganna, umsjón með starfandi fóðurbirgðafélögum á svæðinu, í samráði við Búnaðarfélag Íslands.

54
27. júní

- c. Hlýði hendingum ráðunauts Búnaðarfélags Íslands í nautgriparækt um eldi nautkálfa af beztu kynstofnunum og gefi kost á þeim til sölu úr héraði með sanngjörnu verði, að því leyti sem ekki er þörf fyrir þá innan sambandsins.

2. gr.

36 gr. laganna, sem verður 38. gr., orðist svo:

Heimilt er ráðuneytinu að setja á stofn uppeldisstöð fyrir stóðhesta og starfrækja undir umsjón og eftirliti Búnaðarfélags Íslands.

Landbúnaðarráðherra setur reglugerð, að fengnum tillögum Búnaðarfélags Íslands, um starfrækslu uppeldisstöðvarinnar.

3. gr.

37. gr. laganna, sem verður 39. gr., orðist svo:

Búnaðarfélag Íslands sér um, að sýningar á hrossum fari fram á öllu landinu á þrem árum, og sé landinu skipt í þrjú sýningarsvæði.

Sýningar þessar skulu vera tvenns konar, sveitasýningar og héraðssýningar, og haldnar sama árið á hverju svæði. Aðilar að framkvæmd þeirra eru:

1. Búnaðarfélag Íslands hefur á hendi framkvæmd búfjárræktarlaganna. Hrossaræktarráðunautur þess er sjálfkjörinn formaður dómnefndar á héraðssýningum, en geti hann ekki mætt, skipar stjórn Búnaðarfélags Íslands mann í hans stað.
2. Búnaðarsambönd, sem:
 - a. í samráði við ráðunaut Búnaðarfélags Íslands í hrossarækt annast um og ákveða, hve margar sveitasýningar skuli haldnar á sínu sambandssvæði, og tilnefna oddamann í dómnefnd á þeim, og er hann ábyrgur gagnvart Búnaðarfélagi Íslands.
 - b. útvega sýningarstað fyrir héraðssýningar, og skal staðurinn valinn og útbúinn fyrir sýninguna í samráði við hrossaræktarráðunaut Búnaðarfélags Íslands.
 - c. tilnefna sýningarstjórn á héraðssýningar, sem sé skipuð þrem mönnum. Hún sér um, að sýningin fari skipulega fram, aðstoðar dómnefndir og annast um aðra þátttöku sambandsins í sýningunni.
3. Sýslunefndir, er kjösa tvo menn í dómnefnd á héraðssýningar innan sinna vébanda.
4. Hrossaræktarfélag, eða þar, sem þau eru ekki, hreppabúnaðarfélag, sem útvega sýningarstaði fyrir sveitasýningar, eftir fyrirætlum búnaðarsambandanna, og tilnefna tvo menn í dómnefnd á þær.

Ríkissjóður veitir búnaðarsamböndunum styrk til að standast kostnað af sveitasýningunum, er nemur kr. 0.50 á hvert sýnt hross.

Til verðlauna á hverja héraðssýningu leggur ríkissjóður 10 aura fyrir hvert framtalið hross í sýningarumdæminu, en þó aldrei minna en kr. 250.00 til hversrar sýningar, enda séu þær ekki fleiri en ein í hverri sýslu, gegn jöfnu framlagi frá hlutaðeigandi sýslusjóði eða sýslusjóðum. Auk þess greiðir ríkissjóður kr. 20.00 til viðbótar hverju I. verðlauna hrossi. Sú kvöð fylgir I. verðlaunum á stóðhesta, að þeir skuli notaðir til undaneldis næstu 3 ár eftir að verðlaunin voru greidd. Heimilt er að verja allt að kr. 200.00 af ríkissjóðsfé til hversrar héraðssýningar, til verðlauna á hrossin, er fram úr skara við þolpröfun. Dómnefndarmönnum greiðist þóknun fyrir starf sitt úr sýslusjóði. Búnaðarfélag Íslands setur nánari reglur um framkvæmd þessara sýninga.

4. gr.

Á eftir 38. gr. laganna komi ný grein, sem verður 41. gr., svo hljóðandi (og breytist greinatalan eftir því):

Landbúnaðarráðherra er heimilt að veita búnaðarsamböndum leyfi til að reka 54
veðmálastarfsemi í sambandi við kappreiðar og þolprófun sýndra hrossa á héraðs- 27. júní
sýningum, með skilyrðum, er ákveðin verði í reglugerð, sem ráðherra setur. Áskilja
skal í reglugerðinni, að $\frac{1}{2}$ hlutar veðfjárins skuli endurgreiðast vinnendum, en $\frac{1}{4}$
þess skal varið til verðlauna á þeim hrossum, sem standa sig bezt í keppninni. $\frac{1}{4}$ fjár-
ins fær búnaðarsambandið til að standast kostnað af sýningunum, og verði afgangur
af því fé, skal honum varið til hrossaréktarstarfsemi sambandsins.

5. gr.

Á eftir VI. kafla laganna komi nýr kafli, sem verður VII. kafli og orðist svo:

Ákvæði til bráðabirgða.

93. gr.

Meðan greidd er verðstuðulsuppbót á laun starfsmanna ríkisins, skal greiða verð-
stuðulsuppbót á allar greiðslur samkvæmt þessum lögum, aðrar en verðlaunaveit-
ingar á sýningum. Skal verðstuðulsuppbótin reiknuð eftir þeirri vísitölu, sem notuð
er við ákvörðun verðstuðulsuppbótar til starfsmanna ríkisins á hverjum tíma.

Gjört í Reykjavík, 27. júní 1941.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Hermann Jónasson.

L Ö G

um afla- og útgerðarskýrslur.

55

27. júní

RÍKISSTJÓRI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með sam-
þykki mínu:

1. gr.

Skylt er að gefa skýrslur um allan þann fisk, sem veiddur er hér við land af ís-
lenzkum skipum, svo og afla erlendra skipa, sem lagður er á land. Vatnafiskar eru
undanskildir. Sömuleiðis er skylt að gefa skýrslur um útgerð skipa, mannatölu og
úthaldstíma og annað það, er að útgerð lýtur, svo sem beitubirgðir, birgðir af út-
flutningsvörum og annað þess háttar.

Fiskifélag Íslands skal sjá um söfnun skýrslanna í fullu samráði við Hagstofu
Íslands og hafa til þess umboðsmenn í öllum helztu veiðistöðvum landsins. Skal
Fiskifélagið láta Hagstofu Íslands í té fengnar skýrslur eins oft og hagstofan álitur
nauðsynlegt.

2. gr.

Fiskifélagið skal birta yfirlit yfir heildaraflann eins oft og þurfa þykir, en þó
eigi sjaldnar en tvisvar á mánuði hverjum. Skal Fiskifélaginu skylt að svara fyrir-
spurnum frá einstökum mönnum eða félögum um fiski í landinu, nema öðruvísi sé
ákveðið.

3. gr.

Eftirtaldir aðilar skulu skyldir til að gefa skýrslur: 1. Skipstjórar og formenn,
2. útgerðarmenn og félög, 3. fiskkaupmenn og fiskisalar, 4. niðursuðuverksmiðjur og